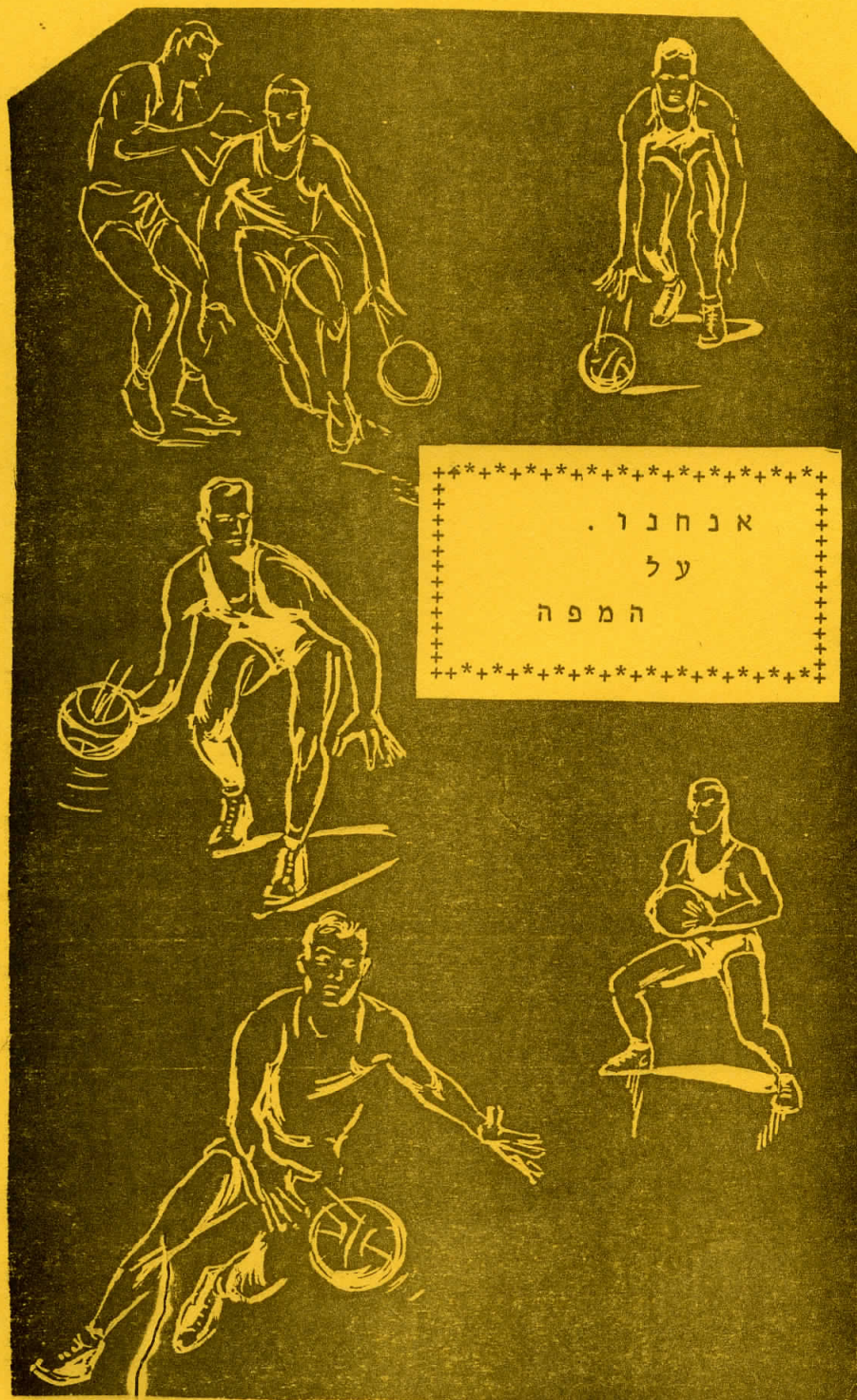

דברי הכפר

מספר 995

י"ב בחשוון תש"ז
14.11.86

כפר הושא

עלון פנימי
לא לפרסום

מזל טוב... מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת
*****

16.11. דב קולט

קרול לופוב

17.11. אלה פרחי (נכדה של וטרמן)

18.11. הרבי ג'קסון

רונן פורסטר

19.11. שאול איסטון

יפעת ברור

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן
*****

20.11. שוש ודמי בן-צבי

ג'וליה ואריה ניצן

20.11. שושנה קרופרו

דוד תלם-פוטש

תום ליפשיץ

22.11. עדה ואריאל סינה

22.11. מאיר ריינס

רותי גדליזון

דנה ויטהם

מה נשמע?

* נו, מי היה יכול לבבא, שבמחצית נובמבר כבר נגיע ל-250+ מ"מ גשם? בסוף השבוע האחרון היו כבר כאלה שהוציאו את הסנפירים ואת השבורקל - על-מנת להגיע לחדר-האוכל בשלום! והיו גם כאלה שבילו לילות וימים בייבוש רצפות וסתימת סדקים דולפים. אך בסך-הכול הרי זה נהדר, לשמוע את כל הרטוב הזה הולם בגג - אחרי תקופת יובש ארוכה כל-כך.

* במסיבונת צנועה, רבת משתתפים מכל הגילים, פתחו מחדש את בית-התינוקות הישן - וכבר הוא "הומה מתינוקות". צד אחד - 6 פעוטים "גדולים" בני שנה, ובצד השני 4 פצפונים, שמטפלות בהם ג'ודי פֶּרֶס ותמר ק. מטפלות הגדולים - זיוה ובלחה, שמחליפה את פם, שחוזרת למכבסה. בהצלחה לכולם!

* הלימודים התחילו בכל מוסדות ההשכלה, כולל יום הלימוד לוותיקי הגליל בתל-חי. מדי יום א' יוצאים 6 מוותיקינו צפונה וביחד עם עוד כ-120 חברים מכל יישובי האיזור מוסיפים דעת בקצב רצחני. הכיתות לתנ"ך, ספרות, היסטוריה וסו-ציולוגיה ממש מתפוצצות מרוב תלמידים.

* "דיוקן השבוע" כליל שבת היה ערב רציני ומלא תוכן. חבל שהסתיים בקסטה מזעזעת של רב קיצוני (שדבריו נשמעו לי בדיוק כמו שאגות הטירוף של אדולף היטלר) והשאירה טעם מר לדרך הביתה.

* ברוכים הבאים לגליה ג. וליונתן - וברכות להיקלטות מהירה וקלה.

* מזל-טוב מקרב-לב ללילה ולבוב, שחזרו נשואים מקפריסין. לילה ממליצה על האי כמקום נופש שקט ונפלא, כולל הפלגה לילית בכיסא-נוח על סיפון האונייה.

* איחולי הצלחה לטומי, שיצא השבוע לתקופת חופש-מחקר-לימודים. נקווה שנשמע ממנו ממקומות רחוקים.

* ושוב, ברוך הבא למר אברהם (אנדי) אנדרס, אביה של רות נאי, שמצטרף לקהילת ההורים אצלנו.

* לאבנר מ. - דרך צלחה בתחילת שנת חופשתו בחו"ל. גם ממך אנו מקווים לשמוע רק טובות.

---

* כמוצאי שבת חברים מוזמנים לקונצרט בגדות, בו יופיעו "מיטב זמרי הגליל העליון" (וביניהם גם חברי כפר הנשיא). הסולן הוא חברנו מקס מ. - והיתר ישירו ב-6 קולות וב-5 שפות! המנצח - רון זרחי. תחילת הקונצרט ב-21.30 והכניסה חינם.

---

* המשלוחים כלול שוב מתחילים בשבוע הבא!

* לסיום, אילן ה. מוסר שהוא עומד לצאת עם הצעה מפתיעה בקשר לסידורי התח-בורה בעתיד. אז - סבלנות, חברים - הכול יסתדר בשלום.

שבוע טוב ושבת שלום
א ל ז ה

את הגליון
ערכה אנגה
הוסיף עיטורים - ויקטור
הדפיסה - רות גלעד

20 שנה להטירתו של שלום נמלי ז"ל

ביום שבת 22/11 נקיים אזכרה לשלום נמלי ז"ל במלאות 20 שנה למותו. קרובי משפחה יגיעו מכל רחבי הארץ וברצוננו להזמין חברים וידידים להשתתף עימנו בהעלאת זכרו של יקירנו. התוכנית תהיה מורכבת מעליה לקברו ומפגש במועדון, ע"מ להעלות את זכרו של שלום האיש באמצעות שיחות וקריאה ועיון בפרי עטו. פרטים נוספים לגבי שעות האירועים יופיעו בלוח המודעות בשבוע הקרוב.

משפחת נמלי

*

קטע ממכתבו האחרון של שלום מאנגליה ב-1966

"עבודתי בתנועה השאירה בי רושם עמוק. רכשתי מחדש ערכים ששכחתי או הזנחתי בעבר ומעל לכול חידשתי קשרים עם הנוער. לא התאכזבתי, כי הנוער שלנו מסור ונאמן. אני מתגאה שהיה לי חלק, אפילו במעט, בחינוכם.

צר לי מאוד שבדיוק ברגע שהתחלתי להרגיש ביטחון עצמי מסויים חליתי ונאלצתי להפסיק את העבודה" - - -

פחות מחודש אחרי-כן נפטר שלום.

*

קטע מהספד שנשא ברוך טל ז"ל (שהיה בעצמו שליח באנגליה במשך כל שנות המלחמה ושמר על קשר איתנו עד יום מותו)

"שלום גדל והתבגר בתנועת 'הבונים' האנגלית בתקופה מרה ליהדות אירופה. בגיל צעיר, בעקבות התגייסותם של הבוגרים, לקח על עצמו תפקידים ואחריות בתנועה. למרות בריאותו הרופפת, הצטרף לחוות ההכשרה ובמהרה תפס שם מקום מרכזי. בחוש ההומור המ-פוח האופייני לו, התגבר על הקשיים והשרה אווירה טובה. תרם רבות מפרי עטו לפרסום מי התנועה.

הוא היה בין מיסדי כפר הנשיא ובאישיותו סימל דור, המקשר בין גולת מזרח אירופה לבין ההגשמה החלוצית בארץ.

הצעה לפיתרון

יש מחסור כרובי של מטפלות בבתי-הילדים שלנו. כאשר אני מסתכלת בבתי-הילדים השונים, אני רואה שתפקיד המטפלת מוטל יותר ויותר על זמניות, כמו של"תניות, אולפניסטיות, מתנדבות, בנות המחכות לגיוס או לצאת לשנת חופש או קליטה חדשה, העובדות שלושה חודשים כחלק מה"סבב". אינני רואה אף גבר העובד כמטפל. יש הרבה אימהות צעירות שאינן עובדות עם ילדים. לא כל אם העובדת עם ילדים מעוניינת להמשיך שם לנצח. כמה מאיתנו שואפות לעבור לעסקים אחרים, אך מרגישות התחייבות לעבוד זמן-מה כמטפלת, ביוזען מה גדול הצורך.

יש לי הצעה לעזור ולהקל על מצב זה. תהיה חובה על כל הורה (אם ואב) לעבוד תקופה מסוימת בבתי-ילדים. זה צריך להיות בגדר כל תורנות אחרת וסירוב יראה בלתי-מקובל בעיני החברה.

כדי לעשות הצעה זו קבילה יותר, תורנות זו ניתנת למילוי בצורות שונות:

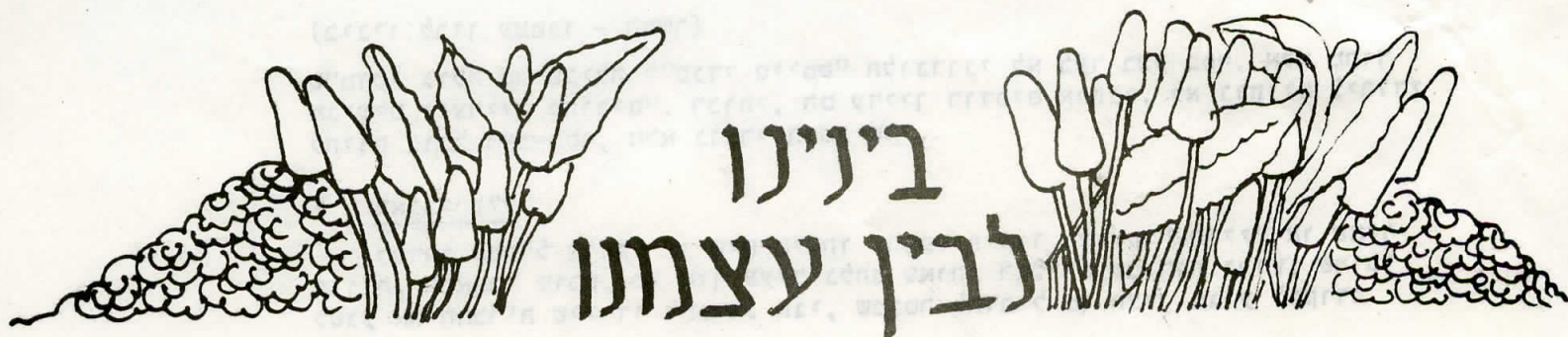
- (1) מטפלת רגילה
- (2) לשמש כמחליף או לעשות את ההקמה באופן קבוע (לא בבית של הילדים שלך)
- (3) תפקיד חדש של עוזר למטפלת מאפשר לכאלה, שמרגישים מסיבות כלשהן שאינם מסוגלים להתעסק עם ילדים, למסור את התורנות. אחריותם תוגבל לנקוי, שטיפת כלים, כביסה וכו'. עוזר זה יוכל לעבוד במשך היום בשני בתי-ילדים והיה מוריד הרבה מהלחץ על המטפלת. יתכן שיוכלו למלא מקום חלקי של אחת המטפלות.

הורים אינם יכולים לצפות לכך שילדיהם יטופלו כיאה בקיבוץ, אם הם עצמם אינם מוכנים לשאת בחלקם באחריות ובעשייה. אני בטוחה שלו ידעו שהאחריות מחולקת בשוויון, הם ישמחו לעזור, אבל אם הם יכולים להגיד "פלונני לא עובד בבתי-ילדים, אז למה אני צריך לעבוד שם?" המורל של החברה ושל המטפלות ירד. אם יותר אנשים ינסו לעבוד בבתי-ילדים, ייתכן שהם ייהנו מהעבודה, הם ילמדו משהו על החינוך שילדיהם מקבלים ואולי ילמדו משהו על גידול ילדים. אני יודעת שאני לומדת הרבה מכך.

ג'ודי פרס

(בתרגומה ובעזרתה של אנט)

החדשות הרעות

* מי שמקשיב לשידורי ה"כ.כ.כ.ס"י בשבת, שומע - קרוב לוודאי - את התוכנית המסקרנת "על אודות בריטניה". התמונה קודרת: האויב הבריאותי הגדול אחרי התקפי לב (לבריטניה המפוארת שיעור התמותה הגבוה ביותר של חולי לב באירופה) הוא מחלת האיידס. סקר מקיף, שערכו השלטונות, כדי לברר האם מסע הסברה המתייחס לתס-מונת קטלנית זו נקלט ע"י הציבור, מוכיח שהוא לא השפיע ולא נקלט כלל. המסקנה: על בריטניה לשנות את חיי המין של אוכלוסייה, אם ברצונה לבלום את התקפת מחלת האיידס! איך עושים זאת? אולי דרך הסברת מורים בבתי-הספר. אבל כאן יש שני קשיים: זה למעלה משנה וחצי שהמורים מנהלים סכסוך עבודה על חשבון תלמדיהם ואפילו היו מלמדים בלי האטות ושבייתות-פתע, האם הם יכולים לשמש דוגמה בכל הקשור למוסר ולמין? ככה זה אצלם.

ומה אנו עושים אצלנו במדינת ישראל, בקיבוץ, בשטח ההסברה? עוד זכור לי כנס מטפלות-מחנכים מלפני כמה שנים טובות, כאשר קמה מטפלת ואמרה: "אם אני שומעת שבת מסוימת מקיימת יחסים אינטימיים עם בנים, אני מיד אומרת לה היכן מצויים אמצעי המניעה." חינוך...!?

* ככה זה אצל הדוסיים

מי שבא לשמוע את הרצאתו של בארי צימרמן לפני כמה שבועות, בוודאי התרשם מכנותו של המרצה - איש גבעת חיים-איחוד - בנסותו להתמודד עם בעיית זהותם-זיקתם של בני דור ההמשך, וביניהם בניו שעודם קטנים. דבר אחד הרשים את כותב שורות אלו בהרצאתו: המרצה אמר שאי-אפשר ללמד ולהקנות ערכי עם ישראל על סמך הצבעה על חפצי דת או על מנהגים ולהסתפק בתוספת - "אלה דברים שהדוסיים מאמינים בהם". סידור הת-פילה, תפילין, הדלקת נרות, צום יום-הכיפורים הופכים למוצגים בתערוכה משעממת, נטולת עניין והשפעה. כל עוד לא אומרים ועושים במובן ש"אלה מנהגינו ואמונותינו", העניין החינוכי אבוד. וההוכחה: כל משקי התנועות הקיבוציות - להוציא את הקיבוץ הדתי - מתלבטים בנושא הבר-מצווה. זה לא הולך. אפילו כאשר מביאים אחד "משלהם" להרצות ולהסביר ולו בצורה מעניינת ביותר, זה לא תופס את החברה. האכלנו אותם במשך שלוש-עשרה שנות חייהם הצעירים בדיבורים בבית, ליד השולחן, בהתייחסנו לחד-שות. לגביהם יהדות היא הרב פרץ, על תחבולותיו החמקמקות, והרב לוינגר. אין פלא שקשה להעביר תוכנית בר-מצווה בבית או בבית-הספר שיש בה משמעות.

* ואנובו (וענובו), גאולה כהן, שמאלנים והנצרות

כאיש שרואה את עצמו שמאלני - מפא"יניק טוב, קיבוצניק נלהב, מתעב את מאיר כהנא ומאמין בסוציאליזם דמוקרטי במדינה יהודית - הריני מודה ומתוודה שהרשו לי לא פעם לבקר ואף ללמד במתקן למחקר גרעיני שבנחל שורק. אליבא דחברת הכנסת גאולה כהן זה אסור, כיוון שאני וכמוני מהווים סכנה לבטחון המדינה.

וביחס למרדכי ואנובו (וענובו/בר נובו), שמשפחתו מסתרת מחמת הבושה - מה כל הרעש?! האנגלים מפשלים כל יום שני ושלישי, כשמתגלה שוכן בכיר ערק למזרח או הומוסקסואל, שלמד במכללת קמברידג' והיה מזכירה של המלכה, מחזר אחרי בחורים לעניין בבתי-שימוש ציבוריים ליד הקרמלין. האמריקאים מגלים מתחת לכל אבן מלח/חייל/טייס/חוקר שטח ומסר סודות ל-ק.ג.ב. המערב-גרמנים הגיעו למצב שיודעים שהצד מעבר לחומת ברלין יודע את כל הסודות לפנייהם. ומופיע אצלנו כומר פרוטסטנטי ומצוין

המשך בע' 7

ש"מוטי גילה מה שגילה ל"סנדי טיימס" הלונדוני לא בעד בצע כסף, אלא מתוך מניעים בוצריים טהורים". רבותי, הם עדיין רודפים אותנו. לא נותנים ליהודי להיות נוכל רעב-כסף, אלא בוצרי הומניטרי.

למדתי שצה"ל צודק. או שיש מישהו שתופס פיקוד וצועק "אחריי" או שאין תזוזה. הראגבי שובק, כי אין צעיר נלהב שאוהב רגליים שבורות ובוץ, שמוכן לשגע את החבר'ה שיירדו למגרש. אני, שמנסה להוביל מן הצד, מגיע לנקודת הליאוש.

שבת שלום

א ר י ק

החט'בה

מעט באיחור - קטעים מהחלטות שנתקבלו

במועצת התק"ס בענייני "החטיבה", הנורעות

בשיחה שהיתה בנושא בקיבוץנו.

א. מועצת התבועה רואה בחטיבה את המסגרת התבועתית-חינוכית של כל בני התק"ם המאורגנים בחברות ילדים ונעורים בקיבוצים.

א. המועצה קובעת כי על החטיבה להפעיל ולפעול באמצעות כל חברות הילדים והנעורים בקיבוצים, ובאמצעות קבוצות בחירה (חברות הגשמה וחוגי מחויבות) המתארגנים בקבוצות אזוריות וארציות על יסוד בחירה אישית והצטרפות מרצון של הכנים.

קבוצות הבחירה תהווינה מערכת אוטונומית כחלק בלתי נפרד מן החטיבה.

יש לחתור לתיאום ושיתוף בפעולה החינוכית בין החטיבה, הקיבוצים ובתי-הספר. המועצה תובעת מהקיבוצים להעמיד מרכז וצוות מדריכים להפעלת חברת הנעורים בקיבוץ.

ב. תפקידם הראשון של החטיבונים להפעיל את קבוצת הבחירה, בכך יסתיעו בחברי קיבוץ בוגרים.

כמו כן יטלו על עצמם החטיבונים תפקידים נוספים במסגרת החטיבה.

במסגרת מזכירות החטיבה יפעלו בוגרים בליווי וסיוע לרכזי חברות הילדים ולמדריכים בקיבוצים. הבנים המצטרפים לקבוצות הבחירה יידרשו לסייע בהפעלת חברות הילדים והנעורים בקיבוציהם.

\$

2.10.86

סיום פרויקט מעבר למתח גבוה

- בכל תקופת עבודתי, הן ב"חשב" והן מחוצה לה, לא נתקלתי בהרגשת חמימות וביתיות כדוגמאת זו לה זכינו, ובאווירת שיתוף פעולה וידידות בין כל הגורמים השותפים להקמת הפרויקט.
- בסוחתני שותפים לדעתי טילביה ושלמה ותקווה שתמיד נהייה כולנו ראויים לתשבוחות שהרעפתם עלינו.
- נא מסור תודתנו לחברים אלק, אלן וברך בשמנו את כל בית כפר-הנשיא בשנה טובה ומאושרת.

שלך,

אפי מרשל

ל צ ע י ר י ם !

ביום ד' הקרוב יתקיים ערב חוגי בית למספר חברים בגיל 25-40. מטרת חוגי הבית ליצור דינמיקה חדשה, כונה ויצירתית, אצל חברים צעירים בהקשר לשכבת הבעורים. חברים קיבלו הזמנות אישיות לערב זה. מי שמעוניין/ת להשתתף ולא קיבל/ה הזמנה, מוזמן ליצור איתי קשר ואשתף אותו/ה.

לא להתבייש!

שלומי- ע"ל

משק חי וצומח

הכותנה מתוקה מדי!

מה הקשר בין כותנה וסוכר? - שאלו אותי הרבה חברים ששמעו שענף הכותנה שלנו סבל מאוד מכך. ובכן: עש הטבק הוא אחד המזיקים שתוקף את הכותנה במשך העונה וההפרשה שלו מטפטפת מהעלים אל ההלקטים וגורמת לכותנה להיות דביקה מה-סוכר שישנו בתוך ההפרשה. את הדביקות בדרך-כלל לא רואים ולא מרגישים והכותנה עוברת ניפוט ללא כל בעיה מיוחדת - אבל כשהיא מגיעה למטוויה - All Hell breaks loose !! הכותנה הדביקה סותמת את המכונות ולא ניתנת לטוויה בכלל. מטוויות לא יקנו כותנה דביקה אפילו אם תשלם להן!

השנה מכת העש היתה קשה מאוד ורוב חומרי ההדברה לא עזרו. עדיין מוקדם לדעת מה גורלן של מאות הטונות של הכותנה הדביקה שעומדות במחסנים במנפטה וממ-תיבות לשיווק.

הגשם שירד בתחילת אוקטובר היה דווקא לברכה מבחינת הדביקות (המים ממיסים את הסוכר), אבל יחד עם זאת גם היווה מכה נוספת. הרטיבות הורסת את טיב הכותנה, אורך הסיבים וחוזקם. נוסף לכך הגשם הפיל לפחות 40 ק"ג לדונם על האדמה !! אני מצטער להיות פסימי - אבל זהו המצב. אין ספק שהשנה הזהב הלבן אינו זהב בכלל אלא שחור ודביק!

האירופים גילו את... האבוקדו

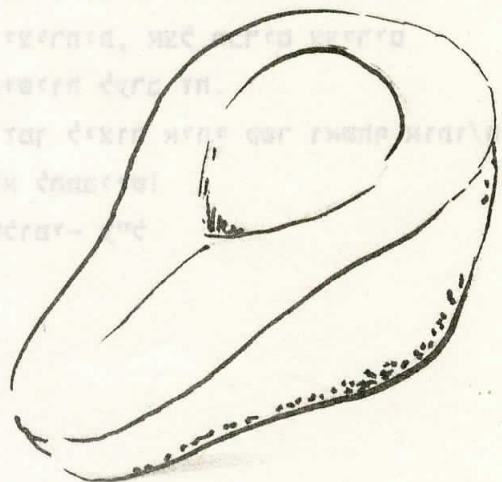
העולים החדשים והוותיקים מאירופה אשר בינינו יוכלו להעיד, שפעם - למצוא אבוקדו בחנות באנגליה או גרמניה היה נדיר מאוד. ואפילו לפני 10 שנים, אני זוכר, שבלונדון היה אפשר למצוא אבוקדו די בקלות, אך במחיר של 1 £ לכל אחד!! היום המצב שונה לחלוטין. בשיחה עם האחראים לאבוקדו שלנו - דני וויקטור - סיפר לי דני: "היום דוחפים אבוקדו לכל מקום!" ובאמת נראה שהאבוקדו הופך להיות פרי של יום-יום ולא דבר של לוקסוס.

ובכן, זה טוב ליהודים או רע? התשובה היא שזה בהחלט טוב לנו. אם הצריכה באבוקדו לא היתה עולה - השוק היה מוצף לגמרי עקב גידול בייצור האבוקדו בעולם והמחיר היה כמובן מתמוטט.

דני וויקטור מסרו לי בגאווה שהמצב שלנו השנה טוב מאוד: היבול - אחד הגבוהים שהיה לנו (אולי הגבוה ביותר - עדיין לא יודעים) והמחיר גבוה ממה שהיה לפני שנה. לכן הם מצפים להגיע ליבול משותף (בית ודרוז) של 760 טון, שיימכר במחיר של \$ 800 לטון. מעודד לראות שהשנה הזאת הולכת להיות שנה גדולה לענפי החקלאות שלנו, גם ביבולים וגם בהכנסות (להוציא את הכותנה, כמובן).

וטוב לדעת שלפחות השנה החקלאים תורמים תרומה רצינית לאח הגדול שלנו - המפעל!

שבת שלום - לחקלאים, לתעשיינים וגם לאלה שלא בחרו עדיין - רוי ב.

לפקוח עיניים

"פינת הטבע" הישנה/חדשה

בסיבובי היומיומיים המצומצמים בקיבוץ - בית, ח"א, גן, כ"ס, מחסן בגדים, מועדון נעורים - אני רואה דברים - וקולטת, בכלל לא מתאמצת:

ישנו "הבז" - של הדשא הגדול". כבר שנה שניה או שלישית שבעונה זו ניתן לראות אותו עוסק בצייד כל מיני חרקים על הדשא הצפוני, מתחת למועדון החברים. הוא עומד על חוט המבורות או על ברוש קרוב או על גג המועדון ומשם עט על טרפו. לפעמים אוכל את הטרף ישר על הדשא ולפעמים נושאו בספריו ואוכלו למעלה.

המיטרד היחיד שיש לו הם - לא, לא בני האדם שאליהם הוא אדיש, אלא העורכים האפורים שמתחרים איתו על המזון ומאיימים עליו בגיחות והטרדות ומה עוד.

הגיעו אדומי-החזה, תופסים בצינעה את נחלותיהם מן השנה שעברה. שקטים, מותשים מן המסע, עדיין לא משמיעים את ציקצוקיהם החדים. אם רוצים לראות אחד - ניגשים למקום שראו אחד לפני שנה - ואם לא אונה לו רע, הוא יהיה שם שוב!

ומה עוד:

הסתובניות - גדולות, ורודות, פורחות רעננות על הקרקע החומה-כהה-ליד סככת האבוקדו (משמאל, בשולי מסע האבוקדו). אולי הן עדיין תפרחנה בשבת זו, ומן השער של "דברי" מלפני שבועיים למדנו גם שהן - נדירות!! (סתובניות ירושלים!)

ומה עוד:

פטירות על הדשאים, בשדות, במטעים -

כיף לקטוף

כיף לאסוף

אבל מי שלא יבדוק טוב טוב

לחטוף....

והכלל ידוע - אם לא בטוחים - מנסים על החתול.

עד כאן להפעם.

ש ל ו מ י ת

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ט בחשון - גב' נחמה ברנשטיין

טיולים מתוכננים לשנת תשמ"ז

מטרת הטיול	סוג אוכלוסיה	משך הטיול	מועד הטיול	הערכת מס' המשתתפים
* מדבר יהודה	חברים+מועמדים	2 ימים	1-2 בנובמבר	40
נחל ר"פ חלמוניות	משפחות+ילדים בני 4 ומעלה	½ יום	15 בנובמבר ?	80
יער בריה נחל פאר-עם	משפחות+ילדים בני 4 ומעלה	½ יום	13 בדצמבר	80
צפון רמת הגולן	משפחות+ילדים בני 6 (?)	1 יום	10 בינואר 87	50
הגלבוע (אירוס) ?	חברים וילדים מכיתה ב'	1 יום	פבר'-מרץ	50
טיול לסיני	חברים+מועמדים	7 ימים	חופשת אפריל	40
גליל מערבי	חברים וילדים מכיתה ב'	1 יום	9 במאי	50
נחל זוויתן עליון	משפחות+ילדים מכיתה א'	1 יום	13 ביוני	50
טיול אופניים + אבוכים	חברים	1 יום	יולי-אוג'	20
טיול אופניים מקיף כנרת	חברים	1½ יום	ספטמבר	20

תיכננו ורשמנו:
שלומית ע"ל ואיתן גדליזון

* חבר
בוצע

כבישים אדומים (ר')

ראש-פנה – קריית-שמונה

עתיקות ואינטרסים סמויים

הקטע: ראש-פנה – קריית-שמונה, קטעים מספרים.
אורך: 10 ק"מ.

התכנית: שיפור הכביש הקיים על ידי הרחבה ושיפור שיפועים ושרדות ראייה.
הסיבות: א. 72 תאונות בשנים 82-85, מהן 6 עם הרוגים ו-30 עם פצועים קשה.
ב. נזקי התאונות לק"מ כביש בשנה (ממוצע לשנים 81-83): 74 אלף דולר לשנה. לכל הקטע: 740,000 דולר בשנה.

ג. עלות הסיבת כביש "אדום" ל"לבן": 600 דולר לק"מ.
ד. חישוב (לפי תחשיבי מע"ץ): 2.8 שקלים ממניעת תאונות על כל שקל השקעה בתשתית.

הגלילית עד מושב אליפלט. הבעיות כאן אינן מסוג של התחשבות בעתיקות או בשמורות טבע, אלא בענייני כים. לא ששאלת מצבם הכלכלי של אישים אלה ואחרים אינה חשובה, אבל העמדתם כנגד שיקולי בטיחות היא כבר עניין אחר. ועניין זה נמשך כבר ארבע שנים, תקוע טוב וחוק בוועדה המחוזית.

הנושא נתקע שם, משום שתושבי ראש-פנה הגישו התנגדויות לתכנית. הם רצו שעם ישראל ימשיך לנסוע בכביש הישן, שם היו להם מסעדות ותחנת דלק. ראש המועצה אף היה שותף בתחנת הדלק, ומי אם לא הוא יבין ללבם של תושבי העיירה, שרצו להמשיך ולהתפרנס מהעוברים ושבים שפקדו את המסעדות ותחנת הדלק כאשר חלפו בכביש העיירה.

הדרך העוקפת, לעומת זאת, אינה עוברת כלל בשטח בנוי, ואין בה כדי לפתות להשאיר כמה פרט טוט אצל סוחריה. לעומת זאת, רמת הבטיחות של הכביש העוקף גבוהה מאד, לעומת הכביש הקיים, וחברי הוועדה המתווית יצטרכו בקרוב להחליט מה עדיף.

הכביש הקיים נמתח לרוחב 6.2 מ' בלבד, עם שוליים של שניים-שלושה מ' לכל צד. בזמנו נסלל עם הרבה נקודות מתות בשדה הראייה, ועקומות חדות. הכביש המשופר נסלל במרבית הקטעים על התוואי הקיים, תוך הרחבת הכביש הישן עד ל-7.2 מ', עם שוליים של שלושה מ' לכל צד. אך בעיקר שופרו השיפועים שהפכו נוחים לנסיעה. גם שדות הראייה הורחבו עד ל-200 מ' ויותר, והעקומות נסללו בסטנדרט של כביש ראשי. בקטעים החדשים מהירות הנסיעה המקסימלית היא אמנם 80 קמ"ש, אבל הנסיעה נוחה והרמה הבטיחותית – גבוהה.

מתוך 30 ק"מ כביש המקשרים בין ראש-פנה לקריית-שמונה, נסללו כבר 20 ק"מ. השליש הנותר, במפוצל, סובל מעיכובים מזה כמה שנים. חלקם נובעים מתקלות חביבות דווקא.

אחרים הרבה פחות סימפטיים, לפחות לפי קני מידה מקובלים של היגיינה ציבורית.

אחת הבעיות התגלתה בעידאויות. עובדי מע"ץ עלו שם על שרידי ישוב עתיק. מאחר שמדובר במקום הצופן תגליות חשובות, החליטו במע"ץ לממן סקר ממצאי עתיקות יחד עם אגף העתיקות. רק לאחר סיום הסקר יוחלט, אם קטע הכביש ייסלל שם או שיאלצו לתבן במקום קטע עוקף. גם בעוקף חזור צפו מתכנני הכביש להיתקל בעתיקות, בגלל אתר תל-חצור. כדי למנוע בעיות, הוחלט להעלות את הכביש בקטע זה על עמודים, ובכך לשחרר את מפלס הקרקע לארכיאולוגים. אלה יוכלו לעבוד שם באופן חופשי לאורך שנים. אמנם הם ועם ישראל שוחר העתיקות יהיו מרוצים, אבל הגבהת הכביש תובעת תקציבים נוספים, וגם התכנון והעבודות יימשכו בשל כך זמן רב יותר.

דרומית לקריית שמונה עובר הכביש הקיים דרך שמורת טבע. פעם לא הגנו על אתריות כאלה. היום השתנה המצב לטובה, מבחינת הטבע וחובביו הרבים. יש בשמורה עצים מוגנים בגדרות בטיחות, והרחבת הכביש במקום תצטרך לבוא, בסופו של דבר, על חשבון חלק קטן מהשמורה.

הבעיות אותן צריכים היום לפתור הן בעיקרן תכנותיות, מאחר שעקיפת העצים המוגנים יוצרת בעיות של עיקול ושרדות ראייה. מכל מקום, קטע זה מתוכנן לגמר סלילה עד 1988.

קטע בעייתי אחר הוא הדרך העוקפת לראש-פנה, באורך של 3-4 ק"מ. הדרך נמתחת מדרום לחצור

30 YEARS OF GARIN HEY – A PROUD ACHIEVEMENT

A PERSONAL VIEW – BY ARYEH WOLFIN

Kfar Hanassi, August 1986

Many of the members of "Garin Hey" are seen in this 1951 photograph, prior to their arrival in Israel. Most are still living in Kfar Hanassi or in other parts of Israel.

At the bi-ennial Veida Conference of British Habonim at Tyringham House, in the winter of 1955, a dramatic announcement was made which marked the birth of "Garin Hey". The previous garin of Habonim had left the shores of Britain some three years prior, and were now absorbed in Kibbutz Hachoshlim (Amiad of today). The numbers of those who had "realized" the ideals of the movement and were still in England on movement work or completing studies, had dwindled. Therefore the time was ripe for the establishment of a new Garin.

The inspiration generated at the Veidah, as a result of the "announcement", electrified the atmosphere and eighty senior members joined the fledgeling garin in one go. This resulted in the movement receiving an ideological injection which was immediately felt.

The year 1955 was just ten years since the Allied victory against the Axis powers in the Second World War. The Holocaust atrocities were still fresh in the minds of youth who were deeply moved by it. This was the background on which the fledgeling Jewish State, established some eight years prior, inspired all of us into spontaneous expression, whereby the favourite pastime in the movement was singing songs of Eretz Yisrael and the 'War of Independence'. "We sang with great zest around campfires and on hikes and every other opportunity that availed itself."

Aliya was the main issue in the movement at the time, and it was taken for granted that the

aliya from Habonim would be "chalutzic" (kibbutz). Any kind of doubt about this amongst senior members expressed itself in leaving the movement with all the pain and anguish that accompanied the act, owing to the movement having been part of the very fabric of their youth. There were, undoubtedly, those who went all out in order to make the movement more pluralistic under the flag of "aliya", which was clearly to provide an alibi for their continued membership without the "sacred" Hagshama (realization). Students, too, found it difficult to join the ranks of the "magshimim" (self realization) in spite of their declared intentions. A select few succeeded in joining the ranks of the Garin, but this was a function of their commitment, in terms of responsibility to the movement and the Garin. The norm of going on "Hachshara" (the Training Farm) at the age of 18 remained strong as this was considered the best means of forming a viable group under optimum and "hygienic" conditions from the educational point of view.

"The Early Pioneers", "Socialism", "Tower and Stockade", "Illegal Immigration", "The War of Independence", the "Palmach" – to name just a few of the subjects that concerned us deeply in our resolve to gain as much knowledge as possible of the vital issues involved in our decision of "self realization". This pursuit took place at a time when Britain was undergoing post-war rehabilitation. Academic education was easily accessible by

members of the movement, most of whom came from the middle class and whose families aspired earnestly to exploit the possibilities that the State offered their children. Needless to say, most Jewish youth took advantage of these opportunities, but in spite of this trend, some eighty senior members of Habonim demonstrated their idealism passionately, by joining the Garin with the clear intention of settling on a kibbutz in Eretz Yisrael, according to the ideals of the movement.

The first aliya group of "Garin Hey", which consisted of ten members, arrived in Israel in May 1956 and was sent to Kibbutz Mayan Zvi for general Kibbutz training and Ulpan. This group was made up of members who graduated the Eder Farm and Reading "Hachshara" (Training Farms) centres, and were the first expression of the true intentions of the Garin. The Sinai War in the Autumn of 1956 produced an emergency situation which brought forward the formation of a second aliya group. This group, consisting of ten members, arrived in Israel in January 1957, on the tail of the war, and joined the rest of the Garin at Mayan Zvi.

The group contributed significantly to the character of the Garin as a whole which became a very attractive issue in the kibbutz movement, as many kibbutzim set their sites on it.

Feverish debate took place both in Israel and in England regarding the goal of the Garin. Naturally there were differences of opinion between those who favoured establishing a new kibbutz in the Negev, and those who considered their "chalutzic" endeavour as strengthening an existing kibbutz in the Galilee. The Israeli section of the Garin forced the issue in favour of strengthening an existing kibbutz, in spite of the large number of Garin members, still in England, who dreamed of their new kibbutz in the Negev. It appears today, that the Israeli "reality" limited the debate regarding strengthening an existing kibbutz, to two kibbutzim, Kfar Hanassi and Beth Haemek, and to that end, delegations were sent to both of them. The decision was most difficult as both the delegations returned with glowing reports, but each one with its advantages and disadvantages. Kfar Hanassi was considered too old and established (all nine years) but the extremely warm welcome afforded to the delegation decided the issue, and the fateful decision was made in favour of this kibbutz.

The first group of Garin Hey arrived at its final destination, Kfar Hanassi, Upper Galilee, in March 1957. The remainder of the Garin, spread out amongst various aliya groups, arrived by April 1960, bringing to the kibbutz fifty-five new members.

Ten very tough years of existence brought Kfar Hanassi to a vital crossroad in its development. Its sparse population was not sufficient to carry it through the difficult tasks

that lay ahead. The substantial absorption of an ideologically motivated group of young people seemed to be the only solution. And Garin Hey was available. Its state of indecision made it easy prey for the "Garin hunters".

In historical perspective, it seems clear that the arrival of Garin Hey actually brought about the desired turning point in the development of the kibbutz. As expected, the addition of a significant number of new members to the population guaranteed the social and economic future of Kfar Hanassi. In addition, fresh thought and fresh ideas changed somewhat the hegemony of the society. For example, there is no doubt that members of Garin Hey forced the issue, in the face of fierce opposition from many founding members, some twenty years ago, regarding children sleeping in their parents' homes rather than the traditional children's houses. The kibbutz today can look back with satisfaction in the face of financially struggling kibbutzim who are desperately attempting to adopt today's standards and norms, which Kfar Hanassi was in the vanguard of establishing twenty years ago.

Over the years it became difficult to distinguish between members of Garin Hey and the "vatikim" (founders). They all became well absorbed in the social, economic and cultural fabric of the kibbutz. Central managerial positions such as Kibbutz secretary, treasurer, business manager and industrial director were filled by former members of Garin Hey. They became, too, active committee members and chairmen, not to mention the very important part they played as Jewish Agency emissaries abroad, who through their personal example and endeavour furthered aliya from English speaking countries.

At the moment of writing these lines, twenty-eight present members of Kfar Hanassi arrived as members of Garin Hey. Most of those who left the kibbutz "fold" are well established in Israel and a number of them occupy central positions in government and business. A proud record of aliya achievement by any standard.

ANGLO - SAXON
REAL ESTATE AGENCY LTD.

Apartments and villas for sale and rental in

NETANYA - CAESARIA

7 Kikar Ha'atzmaut, Netanya
Tel: 053-28290/92496

NEWS OF THE WEEK

is
* This your weather-man (woman) reporting:
Over 250 mm rainfall - just about half our
annual average, with the quantity of snow on
Mt. Hermon more suitable to January, and we
haven't even got to the end of November yet. As to
the forecast -- that I shall leave to the metereolo-
gists. I'm not looking for trouble!

- * At the chicken-houses a new "crop" is ready, so chaverim will be spending the small hours of the night catching them, ready for marketing at the crack of dawn.
- * Welcome to Ruth Rachmani's mother, who has arrived from England to visit her daughter, grandchildren and greatgrandchildren.
- * I think I told you that we have a really wonderful crop of avocado pears this year. Well, so has every other grower in the country -- But as Europe has learned to eat (and like) avocado over the last few years, we should make a reasonable profit all the same.
- * The cotton, on the other hand -- Don't ask! What with pests, and the early rains, it's a complete write-off. Specially as world market prices were low anyway. I don't know why we had to suffer all that spraying in the summer.
- * The new (old) baby-house has indeed opened, and the new inhabitants seem to be taking to communal education alright. You won't believe this, but the first babies in that same building included my daughter, Michal - and now I have a granddaughter there.... (If any of you have those kind of memories of the old days, I shall be delighted if you will share them with us!)

So, once again,

SHABBAT SHALOM

INGE

No news of the

FILM OF THE WEEK

so far...

but tomorrow night at 21.30 in
Gadot, the Upper Galilee Choir
(which includes Max M., Johnny F.
Allan E. (amongst others) is
giving a FREE concert. The pro-
gramme includes both classic &
folk music.

מזל טוב מזל טוב

HAPPY BIRTHDAY

- 16.11.86. Dov Collet
Carol Lopov
17.11. Eilah Farchi (Waterman granddaughter)
18.11. Harvey Jackson
Ronen Forster
19.11. Sha'ul Easton
Yifat Broer
20.11. Shoshana Croparo
David Telem-Potash
Tom Lifshitz
22.11. Me'ir Raines
Ruthy G'dalison
Danah Whitham

HAPPY ANNIVERSARY

- 20.11.86. Shosh & Sammi Ben-Tsvi
Julia & Aryeh Nitsan
22.11. Adaya & Ariel Cina

